

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 313/2016
29.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног С.С., због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адвоката Д.Ж., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Убу К бр.489/13 од 20.10.2015. године и Вишег суда у Ваљево Кж1 бр.470/15 од 23.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Убу К бр.489/13 од 20.10.2015. године и Вишег суда у Ваљево Кж1 бр.470/15 од 23.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу К бр.489/13 од 20.10.2015. године, окривљени С.С. оглашен је кривим због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 2 месеца од дана правноснажности пресуде и одређено да ако исто не учини новчана казна ће се заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом обавезан је окривљени С.С. да на име паушала у корист буџетских средстава Основног суда у Убу уплати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Ваљево Кж1 бр.470/15 од 23.12.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.С., изјављена

против пресуде Основног суда у Убу К бр.489/13 од 20.10.2015. године, па је побијана пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.С., адвокат Д.Ж., без навођења законског основа, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због повреде закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С. је неоснован.

Бранилац окривљеног С.С. у захтеву наводи да се у радњама окривљеног за које је оглашен кривим не стичу елементи кривичног дела из члана 23. став 1. ЗЈРМ као и да се у конкретном случају може евентуално радити о кривичном делу увреде, а чиме се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног С.С. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљеног С.С. стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, које Врховни касациони суд у свему прихвата, и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**